

om koalitionsens strategi i Afghanistan er den rigtige.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der finder jo hele tiden overvejelser sted om, hvordan man skal klare nye udfordringer. Situationen i Afghanistan udvikler sig jo også, og det vil sige, at vi også skal udvikle vores svar. Og talebanerne sender flere ind fra den pakistanske grænse end tidligere, især i de sydlige provinser.

Det, der har været vores bestræbelse, er jo at hjælpe Afghanistans regering, som har bedt om hjælpen, og FN, som har bedt om, at vi gør det, til at få styr på landet på en demokratisk måde. Den regering er valgt ved et demokratisk valg. Vi så også, med hvilken ildhu den afghanske befolkning gik til valget, og det synes jeg vi skal støtte og være glade for.

Vi har lavet en meget stor indsats, både med hensyn til det humanitære, det genopbygningsmæssige og det militære; de tre ting hænger sammen. Det, vi nu gør, er, at vi styrker det civile samarbejde i NATO – altså NATO i Afghanistan. Det er et forslag, Danmark stillede på udenrigsministermødet i september måned. Jeg drøftede det med NATO's generalsekretær her for 14 dage siden, da han var i København – han var jo også herovre til et møde – og det vil blive drøftet på topmødet i Riga. Det drejer sig om, at militæret skal skabe nogle sikre zoner – de er altså i gang med at skabe de sikre zoner, og nogle af dem er etableret – og inden for dem kan vi så vise, hvor meget man kan få ud af fred, hvor meget genopbygning man kan få.

Den danske indsats har allerede været stor i forbindelse med skolebøger, rehabilitering og mange forskellige ting, som jeg kan komme yderligere ind på, hvis hr. Rune Lund ønsker det.

Så jeg tror nok, man kan sige, at vores strategi hele tiden har været den trestrengede. Men det er klart, at hvor meget man skal trække i den ene streng eller den anden streng, må afhænge af, hvad det er for en udfordring, man står over for.

Kl. 15.50

Rune Lund (EL):

Skal det forstås sådan, at udenrigsministeren grundlæggende mener, at udviklingen går den rigtige vej i Afghanistan? Er det sådan, udenrigsministerens svar skal forstås?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det er jo både og. Det går da den rigtige vej i Kabulområdet, det nordlige område. Der er mig bekendt ikke særlig farligt i det nordlige område. Så der går det da den rigtige vej. Det er nede i Helmand og Kandahar, at man har problemerne, fordi man fra den pakistanske grænse kan sende talebantropperne frem og tilbage over grænsen. Det er der, problemerne er.

Men skulle svaret på spørgsmålet være, at så siger vi: O.k., så giver vi Helmand og Kandahar til talebanerne; så kan de få det, og så kan de derefter i øvrigt se, hvad de kan lave i resten af landet? Så optræder vi jo præcis som i 1990'erne, hvor man bare gik fra Afghanistan, hvorefter talebanerne gik ind og tog det. Det skal man jo ikke gentage.

Men problemet med Enhedslisten er jo, at Enhedslisten melder sig ud af verden. Jeg kender egentlig ikke til noget engagement, Enhedslisten tager, andet end ønsket om, at det skal være godt vejr om søndagen over hele kloden. Men Enhedslisten tager jo aldrig et engagement; man stemmer imod ethvert engagement. Så det er ikke ret meget værd. Det, der er noget værd, er jo at gå ind og prøve at hjælpe et land, der beder om hjælp imod totalitære kræfter, som havde landet, og som prøver at komme tilbage. Det er da en forpligtelse.

Rune Lund (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, at Enhedslisten stemte imod at sende tropper til den ulovlige Irak-krig i 2003. Det er fuldstændig rigtigt, at Enhedslisten ikke bakkede op, at man sendte tropper til krigen i Afghanistan – en krig, som også er ved at være tabt, og det er vi faktisk kun glade for.

Men jeg kan forstå på udenrigsministeren, at jeg skal forstå det sådan – tror jeg – at udenrigsministeren faktisk grundlæggende mener, at det går i den rigtige retning – at der i hvert fald ikke er brug for en ny strategi i Afghanistan.

Det er jeg faktisk lidt ked af at høre. Jeg kunne nemlig sagtens finde steder, hvor der er nogle strategier, som efter min mening er helt fejlagtige. En af dem er, at man satser på en afghansk regering, som Afghanistans præsident, Hamid Karzai, nu inviterer en af de værste terrorister, Gulbuddin Hekmatyar, til at være en del af. Gulbuddin Hekmatyar gjorde sige allerede i 1970'erne kendt, bl.a. ved at være med i en organisation, som kastede saltsyre i øjnene på kvindelige studerende, der ikke bar slør, og i de se-